

le være arbejdsopgaverne, og hvordan man skal udvælge, hvem der skal sidde i rådet.

Problemet forstærkes jo af, at regeringen samtidig nedlægger en række andre råd på det her område. Det kunne være rart, hvis regeringen ville tage sig den fornødne tid til at afklare, hvad det er, rådet skal arbejde med, og meddele det videre til Folketinget, så vi kunne have en samlet diskussion.

Et socialt råd har vi jo diskuteret tidligere. Vi diskuterede det for nylig på baggrund af forslaget fra SF om social bæredygtighed og oprettelsen af et socialt råd. Det kunne være godt, hvis regeringen ville gå ind i en dialog om, hvordan vi sikrer det brede sociale arbejde, det forebyggende arbejde.

Det, som vi er meget nervøse for, er den tråd, der går gennem regeringsgrundlaget, statsministerens åbningstale osv. med hensyn til, at det kun er de allersvageste, man skal tage sig af, så vi får reduceret den danske sociale politik til, at det kun handler om at tage sig af de hjemløse, narkomanerne, de prostituerede og de sindslidende, og at alle andre må sejle deres egen sø.

Hvis ikke man har hele det brede sociale perspektiv med, hvis ikke man ser på det forebyggende arbejde, bliver det en helt anden slags samfund, vi får. Så får vi et samfund, hvor mange flere kommer til at tilhøre de svageste grupper, og så får vi et samfund, hvor man bliver henvist til almisser. De allerallersvageste kan få hjælp – dem er der nogle der vil tage sig af – men alle dem, der står med konkrete sociale problemer, men som endnu ikke er kommet helt derud, hvor de tilhører de allersvageste, er der ingen hjælp til.

Et sådant samfund, der minder om den situation, man havde i 1800-tallet og begyndelsen af 1900-tallet, har vi bestemt ikke lyst til. Det er ikke den vej, vi ønsker at gå, men vi er bange for, at det er det, regeringen er på vej mod, og derfor ville det være rart at få et samlet udspil fra regeringen, så man også kunne sætte det her råd og nedlæggelsen af de øvrige råd ind i en sammenhæng.

Indtil vi har set noget konkret fra regeringen, vil vi fortsætte med – desværre – at være urolige for, hvad det er, der kommer til at ske på det sociale område.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Når man har siddet en times tid og fulgt debatten på det interne fjernsyn og nu de sidste 10 mi-

nutter i Folketingssalen, senest med Enhedslistens ordfører, kan man få den opfattelse, at det er det her råd med de 10-11 personer, der alene har ansvaret for at løse samtlige sociale problemer i Danmark, også forebyggelsen, som jo er utrolig vigtig, og som også står med flammeskrift hen over det her forslag, når man virkelig sætter sig ind i, hvad de fire pinde omfatter.

Kl. 16.45

Jeg vil godt spørge fru Line Barfod: Er det ikke sådan, at ude i landets knap 300 kommuner sidder der nogle sociale udvalg og en stor socialforvaltning, hvad enten det er i Horsens eller i Næstved? Jeg har selv været medlem af et socialt udvalg i 10 år, og de laver et kolossalt arbejde, der også omfatter alle de fire pinde. Det omfatter forebyggelse, det omfatter også en lokal indsats mod narkotika og prostitution osv., så er forslaget her ikke bare et lille ekstra skub, der yderligere kan forstærke og koordinere indsatsen? Der er jo tusindvis og atter tusindvis af mennesker, der yder et kolossalt arbejde, er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er fuldstændig korrekt. Der er heldigvis mange, mange tusinde mennesker i dette land, der yder en stor forebyggende indsats, og det fortsætter de forhåbentlig med. Men der er også et behov for, at man koordinerer indsatsen på landsplan, som man hidtil har gjort, at man samler op på det arbejde, der bliver gjort rundt omkring, og lærer af gode og dårlige erfaringer, så den enkelte kommune ikke er henvist til hver gang at starte fra bunden, men kan lære af andres erfaringer.

Det, jeg selv og Enhedslisten er mest bekymret for, er den samlede holdning fra regeringens side. Er den samlede holdning fra regeringens side, at det forebyggende arbejde skal overlades til frivillige organisationer og kommunerne, og at man ikke vil have nogen som helst støtte fra staten til det forebyggende arbejde? Det er det, man kan frygte, når man ser en finanslov, hvor det forebyggende arbejde bliver skåret væk, mens man ikke kan se noget som helst konkret bud på, hvad der skal træde i stedet for det, man skærer væk, bortset fra dette råd. Vi kan ikke engang få nøjagtigt at vide, hvad det skal beskæftige sig med, for det forebyggende arbejde er ikke nævnt, men så kunne man da i hvert fald nævne det i aktstykket.